

ربیه

فرزند دختر ی را که **زوجه** از ازدواج قبلی داشته که بعد از **ازدواج مجدد** نسبت به همسرش **محرم** هست، **ربیه** می گویند.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای لغوی ربیه
- ۲ - معنای اصطلاحی ربیه در فقه
- ۳ - ابوابی که از ربیه در فقه بحث شده
- ۴ - احکام ربیه
 - ۴.۱ - حرمت ازدواج با ربیه
 - ۴.۲ - جواز ازدواج با ربیه
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

معنای لغوی ربیه

ربیه به دختر **همسر** از **شوهر** دیگر اطلاق می شود.

معنای اصطلاحی ربیه در فقه

ربیه به دختر زوجه از شوهر دیگر اطلاق می‌شود؛ اعم از دختر **نسبی** یا **رضاعی**؛ بدون واسطه یا با واسطه، مانند دختر دختر یا دختر پسر زن؛ قبل از ازدواج زن یا شوهر فعلی، به دنیا آمده باشد یا بعد از آن.
[۱] تذکره الفقهاء (ط.القدیمیة) ج ۲ ، ص ۶۳۰.
[۲] جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۴۹.
[۳] مستمسک العروة ج ۱۴، ص ۱۸۷-۱۸۸.

ابوابی که از ربیه در فقه بحث شده

از آن در باب **نکاح** سخن گفته‌اند.

احکام ربیه

← حرمت ازدواج با ربیه

از زنهایی که ازدواج با آنها **حرام** می باشد ربیه است، به شرط آنکه مرد با مادرش از **قُتل** یا **دُبُر** نزدیکی کرده باشد؛ خواه به **عقد ازدواج دائم** یا **موقت**، در زن **آزاد** و **کنیز**، یا به **ملک** و یا به تحلیل در کنیز و خواه ولادت دختر قبل از ازدواج باشد یا پس از آن.
[۴] جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۴۹.

← جواز ازدواج با ربیه

اگر **آمیزش** صورت نگرفته باشد، تا زمانی که مرد، مادر را به عنوان همسر خود دارد، نمی تواند با دختر او ازدواج کند؛ اما اگر **طلاق** دهد یا زن **فوت** کند، می‌تواند با دختر او ازدواج نماید.
[۵] جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۵۰.

پانویس

- ↑ تذکره الفقهاء (ط.القدیمیة) ج ۲ ، ص ۶۳۰.
- ↑ جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۴۹.

۳. ↑ مستمسک العروة ج ۱۴، ص ۱۸۷-۱۸۸.
۴. ↑ جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۴۹.
۵. ↑ جواهر الکلام ج ۲۹، ص ۳۵۰.

منبع

جمعی از پژوهشگران زیر نظر سید محمود شاهرودی، فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۴، ص ۵۸-۵۹